

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

POLITICA IN ORIENT

A

AUSTRO-UNGARIEI

Cancellorul Imperiului Austro-Ungar, Contele Goluchowsky, în discursul său din anul curent, rostit în sinul delegațiunilor austro-ungare, a spus în resumat următoarele: constată exceleța relațiunilor Austro-Ungariei cu celelalte State; afirmă că Triplă Alianță, care expiră la Maiu 1903, se va reînnoi, pe vechile ei baze, în urma schimbului de vederi dintre cele trei cabinete interesate, (Austro-Ungaria, Germania și Italia).

Contele Goluchowsky vede în continuarea alianței o garanție a păcii Europene.

Venind la situația din Balcani, cancelarul relevă importanța pacifică a înțelegerii austro-ruse din Noembrie 1897. Afirmă, că atât cabinetul din Viena cât și cel din Petersburg, cu toate interesele lor particolare, nu urmăresc de cât un singur fel: menținerea echilibrului în Orient, ne apărat cu obținerea de reforme din partea Turciei, la momentul oportun.

Cancellorul accentuează necesitatea înțelegerii din 1897, pentru a se zădărniții *aspirațiunile unui grup de elemente rele, cari aș ca o meserie de a pescui în apă turbure și cari nu se dau îndărăt dinaintea nici unei sfotări de a ruina prin mijlocul disensiunilor și a bănuelilor tendențioase.*

Austro-Ungaria și Rusia, a mai declarat oratorul, nu vor îngădui nici o mișcare de natură a sdrun-

cine actuala stare de lucruri în ce privește sferele de influență ale celor două State în Orient.

Ambele puteri au luat angajamentul de a nu interveni în afacerile interne din nici unul din Statele Balcanice spre a nu da, în schimb prilej la manifestațiuni iridentiste.

Cancelarul își termină expunerea exprimându-și încrederea în viitor, tocmai grație înțelegerii cu Rusia, în chestiunea Orientului.

Despre România, Contele Goluchowsky a țis textual următoarele:

«Dacă România ocupă astă-dîi un loc așa de eminent în sinul familiei popoarelor europene, ea îl datorește muncii liniștite și conștientă a țintei ce urmărește, monarchul înțelept și consilierilor săi încercați, marelui avânt luat de această țară, care evitând în mod conștiincios toate aventurile și păstrând independența României, ca Stat și independentă politică de influențe straine, și-a îndreptat de un sfert de veac, toată atenționea lor la consolidarea dinăuntru a țărei».

Acest exemplu foarte demn de imitat, ar putea servi orășărui Stat tânăr ca model de politică sănătoasă și care va găsi în noi în tot-d'auna cea mai bună primire și o dreaptă apreciere.

• • •

In discursul cu care ministrul comun de finanțe și administratorul provinciilor ocupate, a prezentat delegațiunei budgetul Bosniei și Herțegovinei, D-l Kallay, a țis între altele următoarele: In ce privește organizarea interioară

a provinciilor, statutul relativ la introducerea consiliilor cantonale în Bosnia și Herțegovina, este deja elaborat; punerea lui în aplicare nu se va face însă de cât la momentul potrivit. Această instituție va forma primul pas pentru introducerea Constituției în provinciile ocupate.

Notăm aci răspunsul ministrului austro-ungar, cu intenție de a fixa asupră-i atențunea guvernărilor noștrii, ca să ia cunoștință și să studieze procedura statelor mai experimentate de cât noi în arta de administrarea provinciilor anexate.

— — —

NOUL PREFECT AL CONSTANȚEI

Cunoaștem de câțiva ani pe d-l inginer Scarlat Vîrnăv, nou prefect al Constanței, fost director la Școala de Poduri și Șosele, și mai în urmă, sub guvernul d-lui Carp, director general al Regiei Monopoliurilor statului.

D-l Vîrnăv este un inginer distins, hydrolog reputat, autor al lucrărilor de alimentarea cu apă a orașului Focșani și al proiectului de aducerea apei în Tulcea — pe când, în Constanța fiind, neam silit să face cunoștință, spre al consulta în multiplele afaceri de edilitate ale orașului nostru.

D-l Vîrnăv, în timpul cât a petrecut în Dobrogea, sease veri de arăndul, a studiat și posedă întrăgă cestiunea Dobrogei; de acea am felicitat guvernul pentru numirea d-sale ca prefect în Constanța.

Sperăm să putem resuma altădată opinioanele d-sale generale în această privință; deocamdată reproducem aci un articol, publicat în ziarul nostru de la 11 Septembrie 1899, conținând vederile d-sale în unele cesti de edilitate ale orașului Constanța, pentru a căror îndeplinire facem D-ului Vîrnăv tōte urările noastre.

Eată acel articol:

Vizitatorii ai Constanței, au mai rămas puțini în Oraș. Se observă că numărul persoanelor de distincție descrește din an în an. Cauzele sunt multiple, între care lipsa de locuințe comode, de locuri pentru promenade și excursiuni, în primul loc. În adevăr, în afară de micul bulevard, care îți scoate sufletul de îngheșuală, în serile de serbători mai cu seamă, numai e nimic; trenul la vii fiind mai mult un chin de căt o partidă de plăcere.

Maî continuând incuria administrativă a orașului încă cătiva ani, stațiunea Constanța va fi părăsită cu desăvârșire de lumea bună, și cu greu s-ar mai putea relua avântul din anii trecuți. — orașul va fi lipsit de milionul de leî ce vizitatorii lasă aci pe fiecare an.

E absolută și urgentă nevoie de largirea și prelungirea bulevardului, de construirea unui cazin și a unuia sau două hoteluri comunale ca vizitatorii să nu mai fie lăsați la lăcomia și discreția absolută a unui singur stabiliment de acest fel, nici espuși la îngheșuala din actuala Șandrama, poreclită Cazino Comunal.

E nevoie de largirea uneia din strădele ce pleacă din piața Independenței la marginea orașului, și de aci de înfrumusețarea unor sole largi ce s-ar bifurea spre viile de la Sud și spre plaja de la Tăbăcăria Veche, prin plantația făcută în anul 1893—95, părăsită acum; unde s-ar putea face cu arbori mari cel mai vast parc de plimbare; tot terenul fiind proprietate a comunei.

Un tramvai electric ar duce pe vizitatorii la băile ce s-ar putea înființa pe vasta plaje de la Tăbăcării spre Mamaia, și la băile actuale, peste valurile lui Traian

din oraș, de unde Dir. C. F. trebuie să se retragă, redând comunei locurile ce deține pe nedrept, în afară de trebuințele sale.

Asemenea îmbunătățiri, pe lângă că ar da orașului Constanța un aspect occidental, ar întrebi cel puțin numărul vizitatorilor care lasă banii în oraș. — Dintre familiile aristocrate ale cărei mai n'a rămas nimenea să nu fi vizitat Constanța. Tuturor le-a plăcut priveliștea unui răsărit de soare, din adâncul unde orizontul se confundă cu luciul mării, — serile petrecute pe bulevard, deasupra undelor tainice și răcoritoare. — Din nenorocire numai atât.

Sufocațiunile ce produce zidurile chiliuțelor în care trebuiau să petreacă restul timpului a făcut pe cei mai mulți să nu mai revină anul viitor, și Constanța e amenințată să remâne numai cu plăzirișii, căt or mai ține și trenurile de plăcere.

Se impune să se facă ceva căt mai curând, ca să nu perdem de tot bunele dispoziții ale publicului ales din toată țara.

Proiecte și schițe de planuri se pot face foarte ușor, dar ne mirăm care va fi omul, prefectul care să aibă trecerea și crierul societăților unui mare împrumut ce ar urma să se contracteze, spre a se face îmbunătățirile reclamate.

Nu-l vedem de loc căci guvernul central pare a nu se fi ocupat niciodată de numirea prefectilor în Constanța, sau investirea lor cu puterea necesară unui adevărat administrator dobrogean.

Podul Dunărei, care a stors admirătinea Europei întregi, va rămâne monumentul colos, într-o tară selbatecă; iar Portul Constanței, viitoarea lui lumină electrică, în valoare de 4 milioane lei, va străluci peste cel mai infect colț de țară, până se va găsi un ministru iubitor și capabil să aducă armonie între aceste lucruri. Să sperăm că-l vom avea.

Ideile ce asternem aci sunt ale unuia din bărbații de frunte ai partidului constituțional, care iubește mult orașul nostru, fiind că de cătiva ani tōte verile le petrece între Constanțeni.

P. Grigorescu.

CRONICA

Drept la țoancă!

Sunt unii care ne fac cunoșutele *lange Nazen* nemțești, că n-am avut niciodată un succes cu desvelirea Plevnelui Constanțene. N-ar trebui să-i luăm în seamă, campania ne fiind isprăvită, dar totuși să le facem un hatir, ale răspunde: dar onorabililor, sfârșimarea capului de ture, ținta recalcitrantă a tuturor atacurilor noastre, a tuturor osteneșilor noastre asidue, — demiterea din Președinte al Consiliului general a d-lui Irimia Er. Popa, pe care l-am redus să nu mai aibă niciodată un putregaiu de piatră, să svârle după un câine la stâna d-sale din Tatlageac, nu e nimic?

Vă înșelați onorabililor! Guvernul *domniei legilor*, din scurta perioadă trecută, și al *asanării moravurilor* din priocada actuală, vă ghiază!

Dovada e că a lovit campania drept în țoancă! Așa se procede în G-e-r-m-a-n-i-a-a D-o-m-n-i-l-o-r!

Dela Palaz.

Demisia d-lui Quintescu

Sacrificarea d-lui D. Quintescu din prefectura Constanței și înlocuirea d-sale prin d-l Scarlat Vîrnăv, a venit atât de pe nesimțite că a surprins pe toată lumea, înșești pe d-sa.

Ziarele din București și-au explicat în diferite feluri faptul, dar nimenea pare a nu fi găsit adeveratul motiv pentru care s-a cerut demisia d-lui Quintescu.

Incidentul cu consulul austro-ungar, plecat încă de la 23 Martie din Constanța în concediu, pe când faptul venătoarei la Anadolkoj s-a petrecut prin luna Ianuarie, nu poate fi cauza, precum niciodată alt motiv, cu târgul de la Murfatlar, cestie în care d-l Quintescu a avut o atitudine conformă vederilor guvernului.

Cestia înlocuirei prefectului de Constanța rămâne o enigmă, pe care nu o ar putea deslega decât ziarul guvernamental *«Secolul»*, căruia d-l Quintescu îi-a făcut cele mai apreciabile servicii, de cănd

a fost numit ca prefect, făcându-i — poate, — miș de abonați în județ, și al căruia editor d-l Ghimpă, a fost nu de mult în Constanța.

Ori, acest onorat ziar tace asupra motivelor înlocuirei; prin urmare nu se cuvine să insistăm încă noi asupra descoperirei lor.

Singură «Voința Națională» organul oficios al guvernului s'a pronunțat mai deschis în cestiune, publicând, cu litere italice, ca prima informație a numărului său cu data de 28 Aprilie, următoarele:

«D. președinte al consiliului D. Sturdza a primit din Hârșova următoarea telegramă»:

D-lui D. Sturdza

Prim-ministru

București.

Sub-semnat, proprietar din județul Constanța, vădend vial interes ce purtaștă acestei provincii atât prin numirea d-lui Vîrnăv ca prefect al Constanței, cât și prin sprijinul ce ați bine-voit a acorda pentru recunoașterea românilor Dobrogeni în sesiunea treacută a corporilor legiuitoroare, vă rugăm să bine-voiți a primi respectuoasele noastre mulțumiri.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să vă dăruiască sănătate și dile indelungate pentru fericirea patriei și neamului românesc.

Frații Oancea, Duțu R. Papuc, Iancu Filip, Ion Tomoșoiu, Vasile Nica, Alexa Roșuleț, Ion Mandai, Nicolae Oancea, Gheorghe Șeitan, Ion Munteanu, Alexa Verdea, Ion Verdea, Ioachim Nica, Ion Bistrițean.

Un lueru am avea de observat amieilor noștri din Hârșova. Iscălitura d-lui Ion Mandai, care a fost de curând numit primar la Siriu de d-l Quintescu, putea lipsi din manifestație; iar, frații Oancea când iscălesc acte de acest fel, fie că ele ar fi adresate din Hârșova sau aiurea, către d-niș D. Sturdza, N. Fleva, G. Gr. Cantacuzino, sau alte personajii politice, ar fi bine să-și iscălească fiecare numele de botez spre a se evita ori-ce equivoc asupra ținutei «proprietarilor Dobrogeni», la a căror corectitudine politică, noi ținem forte de mult.

Schela de la Mangalia

Aflăm că Guvernul ar fi hotărât să construiască din nou o punte, schelă, la portul Mangalia, care ar avea menirea să înlesnească încărcarea productelor în acel port. Puntea ar costa vre-o 200,000 lei.

Sunt vre-o 14 ani de când, după stăruința regretatului M. Cogălniceanu, mare proprietar rural lângă Mangalia și în oraș, său mai cheltuit alte 100,000 lei pentru o schelă, care însă n'a fost absolut de nici un folos traficului local, din contră a deservit foarte mult localitatea prin faptul îngreuerii încărcăturii productelor prin scările prea înalte ale schelei, până ce întreg orașul a reclamat desființarea schelei. Desființarea a fost pusă la licitație și a mai costat pe Stat vre-o 10,000 lei. Așa se va întâmpla și cu schela ce se planuiește acum, de sigur.

Dar vom reveni asupra cestiuniei tehnice în sine, când se va vedea că proiectul unei schele e absolut necugetat, și fără nici un folos practic.

Ceea ce e scandalos, revoltător de scandalos, sunt motivele pentru care se cheltuiesc sutele de miș de leu ale Statului.

Pe când Statul nu face o îmbunătățire de două parale în toată Dobrogea, — pe când suprimă, pentru economii, diligența și serviciul poștal dintre Tulcea și Constanța, pentru o sumă anuală de 4000 lei, găsește de cuvintă să cheltuiască 200,000 lei, cari se vor traduce până la fine în 500,000 lei, de către unei singure persoane, d-l Emil Costinescu, propunetorul și susținătorul acestei cheltuieli, mare proprietar rural lângă Mangalia.

Se șterg din buget 4000 lei, sumă cu care se deservea interesele ambelor județe, pe o lungime de 124 kilometri, și se adaugă o cheltueală anuală de cei puțin 15,000—40,000 lei, pentru capriciile unui om, de a putea merege cu un vaporăș, din Constanța la moșia sa din Tatlageac, căci, înca odată: interesele comerciale și economice ale orașului nu se pot de loc servi cu această cheltueală, ci trebuie cel puțin un milion, și atâtă

ar fi prea mult pentru Mangalia și cele 4 sate ce au sejurarea la Mangalia. Încă odată: e revoltător.

LEFURILE EDILILOR

și
Curățenia Orașului

Am ășis într'un număr trecut că orașul e plin de boale de tot felul: pojar, scarlatină, anghină difterică și febră tifoidă.

Singurul agent sanitar al serviciului medical comună e vecinie ocupat cu desinfectările cu formol prin casele infectate.

De prevenirea boalelor pare a nu se preocupă prea mult onoratul nostru consiliu general de higienă; medicul comunei spunând că timpul dilei căt poate sacrificia serviciului, nu i-ar fi destul, spre a umbla peste tot.

Ar fi de discutat aceasta; dar nu în acest scop scriem aceste rânduri.

Vrem să zicem că serviciul sanită central, în înțelepciunea lui, a numit, din oficiu, un medic secundar la spitalul comună, unde nu era nici o nevoie; nimenea neplângându-se vre-o dată de insuficiența serviciului spitalului condus de distinsul medic d-l D-r. Marinescu-Sadoveanu, asistat de un sub-chirurg destul de vechi, de experimentat și îndemnătate în arta medicală, D-l C. Predescu.

Astfel vădend noi lucrurile, cerem consiliului comună să se seizeze de insuficiența serviciului preventiv de boale; să chibzuiască dacă n'ar fi consult să se céră atașarea medicului secundar dela spital la cel comună și să ceară celor în drept această îmbunătățire de serviciu.

Onor. edili ar trebui să mai vadă că una din causele multor boale ce ne bântue e necurătenia orașului.

S'aștăvățit lefurile primarului și ajutoarelor, din 400 lei primarului, căt și hărăzise ministerul fostului primar Polizu, și căte 200 lei ajutoarelor, s'aștăvățit acum 600 lei primarului și căte 300 lei ajutoarelor; pe când res-

tul funcționarilor așa remas tot cu lefurile scăzute din anul trecut.

Intre aceștia sunt maturătorii, reduși din 60 căți erau mai înainte la 30 acum, cu leafa de 48 lei în loc de 60 căt aveau mai înainte. Cum e cu puțință ca un om sănătos muncitor să trăiască în Constanța, cu 48 lei? La țară muncitorii să angajază cu 40—50 lei lunar, *plus mâncarea*. Cum se găsești oameni validi, pentru curățitul stradelor, pentru această sumă?? Din această cauză maturătorii la Primărie sunt niște schioloți, vecinie schimbăți și tot-dată una căte 7—8 lipsă din număr; iar curățitul stradelor lasă atât de dorit, după cum vede acest lucru toti orășenii.

Cerem aceste îmbunătățiri consiliului comunăl; mai lase și viitorime din planurile mari de care sunt preoccupați.

Informatiuni

D-l Prim-ministru D. Sturdza a sosit Miercuri dimineața în orașul nostru, venind din Sulina cu vaporul Grivița, însoțit de d-l Gr. Antipa, directorul Pescăriilor din ministerul Domeniilor.

D-sa a tras la fiul d-sale, d-l Capitan Sturdza din batalionul de vânători, care locuiește în Vila Sutzo. Joî d-sa a vizitat portul, făcând și o preumblare prin oraș.

D-l Prim-ministru și ministrul de resbel, a primit rapoartele de serviciu de la d-ni General Năsturel, Comandantul Diviziei Dobrogei, și de la d-l inginer Zahariade, dirigintele lucrărilor Portului, după care a plecat Vineri, cu trenul de $3\frac{1}{2}$ la București însoțit de d-l Scarlat Vernav prefectul județului și de d-l Antipa.

Luni Domnul prefect a făcut o vizită la Primărie unde găsind prezenți pe toți d-nii Consilieri i-a întreținut asupra vedetelor d-sale în cestiile de edilitate a orașului. Noul prefect a făcut cea mai bună impresie tuturor d-lor consilieri, cari l-au ascultat cu toată meritata atenție, făgăduind tot concursul lor în proiectele de viitor ale orașului.

Girant responsabil, Costică M. Niculescu.

Cadrul îmbunătățirilor preconizate de d-l prefect este cam așași pe care noi l-am schițat în al doilea articol al numărului nostru de astăzi.

In privința numirei unui primar titular d-l primar i-a lăsat a înțelege că va numi pe unul din d-nialor, care probabil, credem noi va fi actualul ajutor d-l Christea Georgescu, mai ales că însuși consiliul ar fi cerut aceasta.

Nicăieri cererea nici numirea nu ne surprinde de loc.

Poșta Redacției

D-lui dela Gorjiu. — Toate condițiunile propuse sunt acceptabile, afară de eftinirea abonamentului. Căutați dar să ne întîlnim spre a vorbi.

Avis marilor cultivatori

Un bun mașinist agricol român, cauță loc; primește angajamente pentru mai multe garnituri de trier și săcerat, de ori ce sistem, având practică îndelungată.

Doritorii se vor adresa la ziar, sub inițialele E. K.

ROMANIA

Tribunalul Județului Constanța

PUBLICAȚIUNE

No. 8912. — 1902 Aprilie 18.

D-l Constantin Orescu prin petiția ce s'a înregistrat la No. 6492, a cerut a i se libera garanția ce a avut depusă pentru postul de portar ce a ocupat pe lângă acest Tribunal.

Conform ordonanței noastre din 4 Aprilie 1902 și în virtutea art. 16 din regulamentul legel portăreilor, se publică spre cunoașterea generală și se invită toți acei cari ar avea vr'o pretensiune privind gestiunea D-lui Portar Orășeu, să se prezinte în termen de trei luni de la aparițunea acesteia căci în cas contrar garanția se va elibera.

Președinte, G. ZOTU.

Grefier Corașa.

No. 8913. — 1902 Aprilie 18.

D-l G. Dimitrescu prin petiția ce s'a înregistrat la No. 6833, a cerut a i se libera garanția ce a avut depusă pentru postul de Cap de Portar pe lângă acest tribunal.

Conform ordonanței noastre din 4 Aprilie 1902 și în virtutea art. 16 din regulamentul legel portăreilor, se publică spre cunoașterea generală și se invită toți acei cari ar avea vr'o pretensiune privind gestiunea D-lui Dumitrescu, să se prezinte în termen de trei luni de la aparițunea acesteia, căci în cas contrar, garanția se va elibera.

Președinte, G. ZOTU.

Grefier, CORAȘA

